

Teşekkürler Sevgili Polat Soyer

Sevgili Polat Soyer'i seksenli yılların başında tanıdım. O zaman Karataş'ta yeni kurulan Hukuk Fakültesi'ne uğrar ve zaman zaman görüşürdük. Bir süre sonra Alexander von Humboldt Vakfı'ndan aldığı bursla Almanya'da çalıştığı için görüşemedik. Fakültemize kadrosu ile geçmesinden sonra birbirimizi daha yakından tanıma fırsatı bulduk ve dost olduk.

Polat Soyer'in Dekan olmasıyla birlikte Sevgili Prof. Dr. Bahri Öztürk ile birlikte Dekan yardımcılığı görevini üstlendik. Dekan olmasından sonra dostluğumuz daha da ilerledi. Bu dönemde Sevgili Soyer'in Fakültemizde pek çok yenilik gerçekleştirebilmek için olağanüstü gayretle çalıştığına tanık oldum. Gerçekten Fakültemiz için fedakârca çok şey yaptı. Bunlardan aklıma hemen gelenleri söylemem gerekirse; ilk olarak fakültemize ait iki bina arasındaki bahçe aklıma geliyor. Fakültedeki odamızdan dersliklere giderken özellikle yağmurlu günlerde balçık haline gelen araziden geçmek zorunda kalıyorduk. Prof. Dr. Şeref Ertaş yine yağmurlu bir günde odasından dersliklerin olduğu binaya geçerken ayakkabısının çamur içinde kalması üzerine, iki bina arasında tünel yapılması talebinde bulunmuştu. Bunu çözmek için Büyükşehir Belediyesi'nden sağladığı destek ile bahçenin yapımını sağladı. Bahçenin yapımı için sadece toprak olarak 400 kamyon toprak taşındığını biliyorum. Bahçenin tamamlanmasından sonra çimlerin ekilmesi, fidanların dikilmesi için ayrı imkânlar bularak güzel bir bahçe yapılmasını sağladı. Yine güzel bir eser olarak Osman Ertörer Konferans Salonunu saymalıyım. Fakültemiz gerçekleştirdiğimiz toplantılar için uygun bir salona sahip değilken, amfilerin üzerinde boş olan bir alan güzel bir toplantı salonu haline geldi. Yine Fakültenin alt katında kullanılmayan sınıflar duvar resimleri ile boyanarak çeşitli amaçlarla kullanılmak üzere hazırlandı. Unutmamam gerekenlerden birisi de Fakülte kütüphanesi. Fakülteye bağışlanan ancak arşivde kalmış ve kullanılmayan kitaplar yanında, yabancı dildeki yayınlar için çok karmaşık bir sistem vardı. Eski kitapların arşivden çıkarılarak üst katlara taşınması için pek çok

XL

meslektaşımız destek oldu. Bizler de Polat Soyer ile birlikte hafta sonu kot pantolonlarla kucak kucak tozlu kitapları taşıdık. Bu güzel yorgunluktan sonra gerçekten güzel bir kütüphaneye sahip olduk. Öğrenciler için de yaptırılan okuma salonu ve kütüphanenin açık kaldığı saatlerin uzatılması yapılan yeniliklerden birisi idi. O sırada sayıları artmış olan görmeyen öğrenciler için kitaplar kasetlere okunarak, onlar için özel bir kütüphane oluşturuldu. Hemen aklıma gelen bu yenilikler yanında elbette başka yenilikler de gerçekleştirildi. Bütün bu emeklerini bizlerin unutmaması mümkün değil. Kendisini hep sevgiyle şükranla hatırlayacağız.

Polat Soyer iyi bir idareci olduğu gibi iyi bir hocadır. Özellikle birinci sınıfta ders anlatması öğrenciler için büyük bir şans oldu. Zaten güzel ders anlattığını dersten çıktıktan sonraki yorgun haline bakarak anlayabilirsiniz. Her zaman özenle ütülenmiş gömleği bile dersten sonra nasibini alıyordu.

Polat Soyer iyi bir dosttur, arkadaşır. Çok şey paylaştık, çok şeyi birlikte gerçekleştirmeye çalıştık. İstanbul'a geldikten sonra Fakültemiz için ne kadar çok çalıştığımızı bir kez daha anladım. Fakültede mesai bitiminde dekanlıktaki odada uzun sohbetlerimizi, günün yorgunluğunu atan kahkahaları unutmuyacağım. Erken emekli oldu. Fakülte olarak kendisinden daha çok yararlanabilirdik. Ancak koşullar hepimizi teker teker Fakülteden farklı nedenlerle ayırdı. Ancak Polat Soyer ardında unutulmayacak hizmetler ve hoş bir seda bıraktı.

Sevgili Polat Soyer'e bundan sonraki yaşamında sağlık, huzur ve mutluluk diliyorum. Dilerim öyle olur.

Prof. Dr. Hakan PEKCANITEZ